

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

IV. *Epistola Domini Huxham, M. D. ad Jacobum Jurin, M. D. R. S. & Coll. Med. Soc. de Morbo Colico singulari.*

VIR quidam Quadragenarius, biliosus, Scorbuticus, inter Optimates Damnonios haud infimus, nuper interiit, Pietatem propter erga Deum, propter universam erga Homines Charitatem, ab omnibus maxime desideratus.

Diu ille multumque Colicis quibusdam Doloribus, inferiorem præcipue Abdominis Regionem infestantibus, laboraverat, Flatu porro perpetuo & molesto. His Biennium circiter, aut Triennium ante mortem, accessere Dejectiones biliosæ, purulentæ, foetidissimæ cum strigmentis sæpe mucosis, sæpe sanguineis; ita frequentes insuper, ut persæpe intra tres, quatuorve Horas Alvus vel vices solveretur, persistente usque Tenesmo: tandem quoque prodire Carunculæ fungosæ, lividæ, tetraë, quarum aliquæ magnitudinis saltem nucis myristicæ. At vero utcumque alvus citissime ægrotum plerumque exercebat; nonnunquam tamen, morbo præsertim ingruente, foret adstricta valde cum horrendo Tormento; nec nisi clystere ducta, aut catharticis irritata responderet. Subinde interea quasi Famelicus oblata quæcunque voraret; subinde ne quidem Delicula, vel ad Dapes exquisitissimas nauseanti, placerent: Æger autem indies emacuit. Fuit illi urina parcior & semper biliosa: Color vultus luridus, sæpe subflavus.

Tam dira, tam longa mala infracto admodum fortique plane animo pertulit, donec supervenerunt demum Tumor Pedum Oedematofus, Delirium, Facies *Hippocratica*, fudor frigidus & oleofus, certa, eheu nimis certa! Mortis Prænuncia.

Varia fuerunt a variis præscripta medicamina, iisque utique in Arte exercitatiffimis celeberrimisque Viris; ex Ipecacuana: Scilicet *Emetica*, *Stomachica*, *deobstruentia*, *glutinantia*, *Balsamica*, adstringentia, *Clysmata* multifaria, omnigena; incassum omnia, ni quod Laudanum, ad breve Tempus, foret misero Solamen. Quid Aq. Bristol. & Bathoniensis, Quid Spadana & Pyrmontensis; Quid obstinata, quid accuratiffima è Lacte & Vegetabili Diæta potuerint inani omnino opera experiebatur; ut ut per breves aliquot Dies paululum aliquando recreatus videretur.

Sicut Vir optimus, dum viveret, omnibus prodesse alacriter, assidue studebat; sic, vel moriens, se publico devovit Commodo; rogans obnixè, ut, Cadavere inciso, Causam morbi tam pertinacis, tantam eludentis Artem, perscrutaremur; ut melior forte, detecta nempe Causa, pateret medendi methodus, si quis alius forsitan tali corriperetur morbo.

Aperto Abdomine perspeximus Omentum consumptum plane & putridum, Hepar prætumidum & *Schirrosis* Tuberculis, subalbidis, duris, refertum; Vesiculam felleam Bile subnigra semiplenam; totum Duodenum cum vicina Coli Parte eodem Colore perfusum; Pancreas maxime Schirrosus: mediam Ileï Partem ad quinque fere Digitos inflammata & ferme livida. Renes erant sani fatis, nec Glandulæ mesentericæ æque *Schirrosæ* ac expectâssimus.

At quod maxime notandum Pars Coli Intestini suprema, quam Veteres Cæcum nominârunt perperam (cum id potius ejusdem Appendici, ab iisdem ita nominatæ, conveniat) in hocce Cadavere non, quod asolet, Reni dextro, seu potius internæ Peritonæi Laminæ Renem contegenti, adnexa fuit, mediante Appendice vermiculari, sed in Pelvim delapsa tres circiter infra Tulpii Valvulam Digtos cum superiore Parte Intestini recti firmissime concreverat : Porro levius adhæsit Peritonæi Tunicæ super Vesicam urinariam expansæ, sursum inde reflexa, faciens cum superiore Intestini Parte (si ita dicam) angulum valde acutum, sub cavo dein Hepatis ascendens & infra Ventriculi Fundum porrecta descendebat more solito & in Rectum definebat. Cum primum autem notavimus ambo Intestina & supra infraque adhæSIONem Gangræna affecta esse, suspicantes hic latuisse Fundamenta malorum, caute admodum lenteque processimus Scalpello inprimis aperiendo Rectum Intestinum, quod ubi factum, vidimus internam Tunicam *Sphacelatam* omnino, nigram quasi Atramento imbutam & maxime putidam; huic porro adhærentes sex, septemve Carunculas subnigras, fungosas, quarum minores magnitudine nucem avellanam æquabant. Perscrutantes ulterius, Ulcus percepimus ex hoc Intestino in Colon, ubi cohærebant, penetrans, Digtio mediocri facile patens : Intestina vero adeo putrida, ut vix Tactum ferrent leviolem. Majorem Coli Partem Excrementis induratis observavimus infarctam, etsi plures liquidas Alvi Dejectiones habuit, paulo ante mortem; tenuioribus nempe directe in Intestinum rectum per ulceratum orificium transeuntibus; solidioribus autem in Colo restantibus. Vesica urinaria fuit flaccida valde, intusque muco subrufo oblita.

En fidam utique, licet minus elegantem morbi Historiam! En quid inciso Corpore perspectum! Ex quibus conjectura haud difficilis, quæ fuit Causa morbi : Ex Anatomicis enim notum est, quod Concretio Intestinatorum inter se aut cum Peritonæo, motum peristalticum minuit maxime. Vid. Cowperi Anatomiam Explic. Tab. 34. Unde ad Locum Conglutinationis tarda admodum debilisque Excrementorum Impulsio, eorundem Congestio, Remora sequentibus; forte duris & acutis lædentibus, qualia Ossa Prunorum deglutita, aut tale quid; forte acris & biliosis Humoribus non satis valide motu vermiculari propulsis, sed ad Angulum Coli acutum subsistentibus; exinde aut Intestini Inflammatio, aut Corrosio, Ulcus denique sequebantur; tandemque, in Homine valde *Cachectico*, Gangræna.

Plymouth, *Prid.*

Id. Mart. 1739.